

финансови интереси, така и въ името на благоустройството и замогването на селата и облекчаването данъчния товаръ на самитъ селяни, трѣбва да се настоява за измѣнението на закона за селскитъ общини въ смисълъ: **всички селища, които отстоятъ на известно разстояние едно отъ друго, да се групиратъ въ една община.** И съ голѣмитъ икономии, които ще последватъ отъ това само отъ заплати и веществени разходи (наеми, отопление, освѣтление, канцеларски, кметове, помощници, писари и т. н.) ще се облекчи данъчното бреме на самитъ общинари, или пъкъ тия голѣми икономии ще се употребятъ за задоволяване други нужди на надлежнитъ села.

10. Най-после нека се спремъ сжщо въ общи думи и върху друга една, ако не обща, то частична нужда на нашето село. Това е бавното, но непрекъснато **намаляване земята на едни и пълното обезземяване на други,** което се дължи главно на увеличаването броя на населението и неизбѣжната поради това дѣлитба на земята и разпокъсване на стопанството. Какъвъ е броятъ на безимотнитъ семейства, които още живѣятъ въ село, не знаемъ. Но знаемъ, числото на малоимотнитъ, т. е. на тия, които владѣятъ до 30 декара земя. Тѣ сж:

отъ 1 до 5 декара	88,304 души	220,240 декара
„ 5 „ 10 „	56,916 „	422,837 „
„ 10 „ 20 „	79,826 „	1.181,705 „
„ 20 „ 30 „	64,529 „	1.610,402 „

Броятъ на тия собственици, както виждате, съставя единъ доста значителенъ процентъ (41.16%) отъ всички частни собственици на цѣлата обработваема земя. Разбира се, такова количество земя съвсемъ не може да се смѣта като достатъчно за едно сносно сжществуване на едно селско семейство. Поради това създаването на Закона за трудовата поземна собственостъ и на Дирекцията за приложението му бѣха напълно своевременни и наложителни, и при разумна корекция на първия и здрава организация на втората тѣ трѣбва да се запазятъ, а не да се унищожаватъ. Защото най-жизнени и върховни интереси на народъ и държава налагатъ непрекъснато и разумно да се засилва фондътъ отъ свободни земи за смѣтка на държавнитъ и общинскитъ, както и на голѣмитъ частни притежания. Но и съ това напълно не се решава въпросътъ, защото, и при едно най-идеално разпредѣление на земята, сегашното положение не може да се запази неизмѣнено: при непрекъснатото увеличаване на населението и съ появата сѣ на нови и нови семейства днешното разпредѣление утре се указва съвсемъ незадоволително. Поради това въ тоя